

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Enkelthederne i Lovforslaget; jeg mener, at ved et Lovforslag som dette, der er saa specielt, og som angaar, havde jeg nær sagt, saa intime Forhold som Bankinstitutioner, egner Behandlingen af Enkelthederne sig bedst til at foregaa i et Udvalg. Dog er der enkelte Ting, jeg kunde ønske at berøre. Foruden at jeg, som sagt, hilser med Glæde, at den højtærede Minister har taget de to Hensyn, jeg allerede har nævnt, skal jeg fremhæve, at jeg sætter Pris paa, at Ministeren ogsaa foreslaar i nogen Grad at indskrænke Retten til at ligge med egne Aktier dels som Formue, dels som Depositum. Jeg deler den Opfattelse, man ser fremsat, at egne Aktier intet Aktiv er for en Bank. Jeg gaar ud fra som givet, at enhver Bankleder, enhver, der er interesseret i en bestemt Bank, gerne vil hævde, at hans Banks Aktier er et ualmindelig godt Papir. Men det gælder kun, saa længe denne Bank ikke har Vanskeligheder. Det, der i saadanne Situationer er afgørende, er, i hvor høj Grad Banken har engageret sig dels direkte, dels indirekte i egne Aktier, og jeg skulde ikke have noget imod, at man i det hele taget forbød Bankerne baade at ligge inde med egne Aktier og at belaae egne Aktier. Det vilde, mener jeg, ikke kunne skade en Bank, tværtimod, det vilde styrke den, og hvis Bankens Aktier virkelig er et godt Papir, vil de jo altid, for saa vidt det er nødvendigt, kunne belaaes andre Steder.

Der er et Forhold, med Hensyn til hvilket jeg gerne vilde henstille til den højtærede Handelsminister, om der ikke kunde foretages en Ændring. Det gælder Offentliggørelsen af Bankernes Maanedsbalancer. Jeg har intet imod, at denne Offentliggørelse sker, som det her foreslaas, kvartalsvis, men kan der ikke herved let fremkomme et lidt skævt Forhold? Det har efterhaanden udviklet sig dertil, at københavnske Storbanker ikke alene optræder i selve Hovedstaden som Storbanker, med Filialer indenfor Hovedstaden, men ogsaa optræder ude i Provinsen og paa mere eller mindre naturlig Maade inddrager under sig bestaaende mindre Banker og Sparekasser eller opretter Filialer eller Afdelinger. Jeg ser godt, at Grundlaget for denne Virksomhed i Fremtiden er noget beskaaret, men Muligheden er jo til Stede, og man har Eksempler paa, at der i en Købstad, endog i en ret stor Købstad, kan være store Filialer af københavnske Storbanker og en enkelt lokal Bank. Hvis de Bestemmelser, der angaar Offentliggørelsen af Maanedsbalancerne, opretholdes, som de findes her i

Lovforslaget, vil det medføre, at den lokale Bank skal opgive for Publikum, hvorledes dens Balanceforhold er for hvert Kvartal, og skal have Opgørelsen for hver Maaned liggende i sine Lokaler, medens derimod det lokale Publikum med Hensyn til den lokale Banks Konkurrenter, disse Filialer, som i mange Tilfælde selv er regnskabsførende, intet faar at vide om, hvorledes deres Forhold har været i den forløbne Tid; og de vil intet kunne skønne om den paagældende Filials eller Afdelings Virksomhed gennem Hovedsædets Maanedsbalance. Jeg synes, man herigennem stiller de private lokale Banker — skal jeg sige: lidt svagere i Konkurrencen, end man egentlig bør. Thi jeg tror ikke, det vil være sundt, at vi ved denne Lovgivning paa nogen Maade kommer ind paa at favorisere Udviklingen af Storbankerne, saaledes at de ikke alene udvikler sig indenfor deres egen Kommune og Nabo-kommunerne, men inddrager det ene mindre Pengeinstitut i Landet under sig efter det andet. Dette tror jeg af flere Grunde vil være usundt. Bl. a. er det usundt af den Grund, at Hovedsædet altid vil have den egentlige Dispositionsret over Midlerne; og Hovedsædet vil altid drage Kapital til sig ude fra Provinsen. Man kunde omvendt sige, at saa vil Hovedsædet ogsaa være i Stand til at sende Kapital derud. Det ved jeg godt, men ethvert Krav derudefra skal ind til Bedømmelse i Hovedsædet, i hvert Fald naar det har nogen Betydning, og dette vil let kunne medføre, at der ikke bliver taget paa disse Krav derudefra med den Forstaaelse, som et stedligt Pengeinstituts Ledelse vil kunne udvise. Desuden tror jeg, det er sandt — det har i hvert Fald vist sig mange Steder —, at disse Smaabanker rundt omkring i Landet, som ledes og administreres af den stedlige Befolkning og i mange Tilfælde administreres uhyre billigt, ret hyppigt betragtes ligefrem som Sparekasser, kun med den Uvidelse, at det er tilladt og lovligt for dem at drage Bankforretninger ind under Virksomheden. Jeg vil derfor henstille, at man under de senere Forhandlinger — jeg gaar ud fra, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg — ogsaa tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg skønner ikke rettere, end at man ikke kan fastholde Bestemmelsen om Offentliggørelse af Maanedsbalancen for de stedlige Banker, naar man ikke kræver det samme af de selvstændigt regnskabsførende Afdelinger, som findes paa samme Sted.

I og for sig kunde jeg godt slutte